İkinci gülle de pek yakınında patlayınca at, iyice ürktü ...
GALİBA BANA TULİN KALESİNİ GÖRMEDEN ŞEHİT OLMAK NASİP OLACAK...
Fakat kale kumandanı bu tatsız eğlenceyi kısa kesmeyi uygun görmüştü ...
YETER! GETİRİN ŞUNU BAKALIM. KİMİN NESİ ?- NE İSTER, ANLIYALIM...
Alptekin, kale kumandanının karşısına çıkınca ona handa ele geçirdiği planları verdi ve uydurduğu bir hikâye ile kumandanın itimadını sağlamaya çalıştı...
EVET, DELİKANLI... BUNLAR GERÇEKTEN MATYAS ŞATOSUNDAN ÇALINAN PLANLAR. SENİN ELİNE NASIL GEÇTİ?..
BİR GECE, KALDIĞIM HANDAKİ SARHOŞ ASKERLERİN KONUŞMALARINA ŞAHİT OLDUM. VE ONLARIN BU PLANLARI TÜRKLERE VERMEK AMACINDA OLDUĞUNU DA ÖĞRENİNCE ÇALDIM...
PEKİ, BU ÇAPULCULARIN BAŞI KARA ŞÖVALYE DURUMUN KARIŞTIĞINI GÖRÜNCE BİR DOMUZLUK YAPMASIN...
Alptekin, yanındaki torbadan Kara Şövalyeden aldığı altınları döker...
KARA ŞÖVALYE ARTIK YAŞAMIYOR!.. YAPTIĞI DÜZENBAZLIKLARLA ELE GEÇİRDİĞİ ALTINLAR DA İŞTE BURDA...

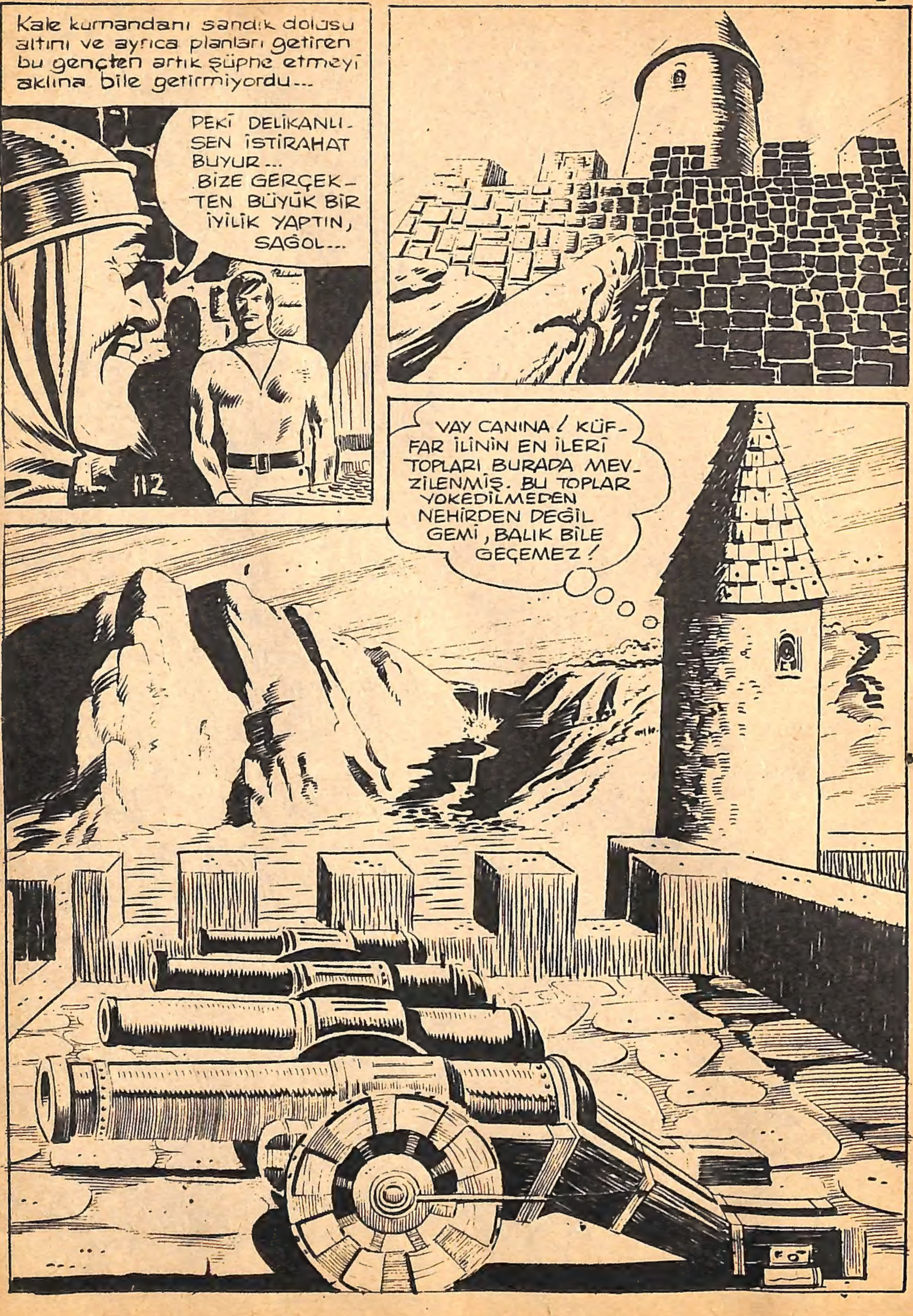
Kale kumandanı sandık dolusu altını ve ayrıca planları getiren bu gençten artık şüphe etmeyi aklına bile getirmiyordu...
PEKİ DELİKANLI. SEN İSTİRAHAT BUYUR... BİZE GERÇEKTEN BÜYÜK BİR İYİLİK YAPTIN, SAĞOL...
VAY CANINA ! KÜFFAR İLİNİN EN İLERİ TOPLARI BURADA MEVZİLENMİŞ. BU TOPLAR YOKEDİLMEDEN NEHİRDEN DEĞİL GEMİ, BALIK BİLE GEÇEMEZ !

TÜRKLERİN ELİNE GEÇSEYDİ, GEMİLERİNİ BURADAN GEÇİRMEK İSTİYECEKLERDİ. HALBUKİ ŞİMDİ BURNUMUZ BİLE KANAMADAN TÜRK TOPLARINI ----
SİLAHŞÖRÜ ÖLDÜRMENİ DE AKLIM BİR TÜRLÜ ALMIYOR ---
EL ELDEN ÜSTÜNDÜR. KENDİME HAS USUL-LERİM VAR-DIR.
Gece olmuş, ay bulutların ardına çekilmiş ve Tulin kalesi sessizlik içinde derin bir uykuya dalmıştı...
Bu sırada Alptekin, nehre bakan cephe toplarının bulunduğu avluda sinsice ilerliyordu...
BU NÖBETÇİYİ HAKLAMAK KOLAY, AMA BU SIRADA EN UFAK BİR GÜRÜLTÜ ÇIKARSA İŞİ BAŞARAMAM...
HERİF TAVŞAN GİBİ BİR GÖZÜ KAPALI AYAKTA UYUYOR ---

114
Alptekin, hiçbir şeyden kuşkulanmadan dalgın nöbetini devretmek için sabahın gelmesini bekleyen nöbetçiye arkadan sokuldu...
Zavallı adam neye uğradığını anlamadan tepe taklak devrildi...
Aradan saatler geçip şafak söktüğünde kalenin dört bir yanındaki nöbetçiler nöbetlerini devretmiş dönüyorlardı...
Alptekin de sanki kırk yıllık kale nöbetçisiymiş gibi bu nöbetçi kafilesinin arkasına katılmıştı...
İYİ... TAM İŞİNİN EHLİ MEMURA DÖNDÜK. BU ÇELEBİLERLE UYGUN ADIM GİTMEK AMMA ZORMUŞ.
Kafile, uzun bir merdivenden kıvrılarak kalenin bodrumuna doğru iniyordu...

Kafile, tam bir pencerenin önünden geçerken, Alptekin'in gözü önünde demir parmaklık olan bu pencereye takıldı...
115
VAY CANINA! HAZRETLER BİZİ CEPANELİĞE İNDİRMİŞ. ŞU KALEYİ TOPTAN YOK ETMEK HİÇ DE FENA OLMAZ.
AMA DAHA ÖNCE ŞU ARKADAŞLARDAN(!) DAHA FAZLA SAMİMİLEŞMEDEN..
....AYRILMAM GEREKİYOR. TAM DA BUNU YAPMANIN SIRASIDIR.
Az sonra Alptekin, birden gurubun sonundan ayrılıverdi...
Fakat bir anda kuşkulanan muhafızlardan biri geriye döndü ve kafileyi sayar saymaz haykırdı...
HEEY!.. BİR KİŞİ EKSİK ... ÇABUK, DURMAYIN!. HER TARAFI HER KÖŞEYİ ARAYIN.

Nöbetçiler, her tarafı didik didik ettiler, fakat Alptekin'i bulamadılar...
BU ADAM YER YARILIP İÇİNE Mİ GİRDİ ACEP?
BURADA DA YOK... KÖŞE BUCAK İYİCE BAKTIK. İZİNE BİLE RASTLAMADIK.
ALLAH! ALLAH!
SAHİ BE!.. ALTI KİŞİ OLMAMIZ GEREK. HALBUKİ BEŞ KİŞİYİZ...
O sırada muhafızlardan biri korkuyla tepedeki bir noktayı işaret etti. Alptekin, bütün heybetiyle, yalın kılıç oradaydı.
İŞTE BURADA! ÇABUK ŞİŞLEYİN! KAÇMASINA FIRSAT VERMEYİN!..

117
Alptekin, aşağıya atlarken ayaklarıyle iki askerin suratlarını da yassıltmayı ihmal etmemişti...
OFF!
AHH!
ÇABUK YARDIM İSTEYİN ARKADAŞLAR! BU BİZDEN DEĞİL... BİR CASUS!..
NE YAZIK Kİ YARDIMIN GELDİĞİNİ SEN GÖREMİYECEKSİN!..
Aşağıdan kopan büyük gürültüye kaledeki bütün askerler koşuştular...
Alptekin, önüne geleni tepelemekte, fakat her ölen askerin yerini bir yenisi doldurmaktaydı.

118
...ve o sırada kale kumandanı da göründü. Zararsız hale getirilen Alptekin'in üzerinde bulunan tuğrayı inceliyen kumandan, durumu anladı...
Arkadan sinsi sinsi sokulan muhafızlardan biri elindeki mızrağın sapiyle Alptekin'e müthiş bir darbe indirdi. Alptekin'in kılıcı elinden düştü ....
DEMEK BU ADAM TÜRK'MÜŞ... KALEYE CASUS OLARAK GİRDİ VE CEPANELİĞİ UÇURMAK İSTEDİ. İYİ Kİ ZAMANINDA YETİŞTİK...
ÖYLEYSE TÜRKLER NEHRİN SIĞ KOLUNUN ENGELLENDİĞİNİ BİLİYORLAR. BU DURUMDA KALENİN ÖNÜNDEN GEÇECEKLER! TUNA'YI ONLARA MEZAR EDECEĞİM!
Güneş iyice yükselmiş, topları taşıyan Türk filotillasının kale önüne gelmesine az bir zaman kalmıştı. Tulin kalesinin keskin nişancıları, topları başında, gözlerini ufka dikmiş, nehrin alt başında ilk görünecek gemiyi bekliyorlardı...

Türk gemile ukta
belirince n kalesinin
gözcüleri, hep bir ağız-
dan haykırdılar...
119
DİKKAT ! GELİ-
YORLAR !.. TÜRK-
LER GELİYOR !..
TEKMİL
TOPLAR, BEN
İŞARET VERİNCE
HEP BİRDEN
ATIŞA GEÇE-
CEK !.. HAZIR
OLUN !..
BU KÖPEĞİ
DE TÜRK
GEMİLERİ NEH-
RİN DİBİNİ BOY-
LARKEN, BURÇ-
LARDAN AŞAĞI
SALLANDIRIN !..
O sırada filotillanın kumandanı
da gemisinden, kaleyi gözlü-
yordu...
BU SESSİZLİK
BENİ ÜRKÜTÜYOR...
ALLAH VERE DE BİR
AKSİLİK ÇIKMASA...
AMAN
ALLAHIM
O DA NE ?!..

Gemilerin kale toplarının ateş menzili-ne girmesi artık bir an meselesiydi...
121
Alptekin, gözlerini bir noktaya dikmiş boynunda yağlı kementle sessizce bekliyordu...
NE O DELİKANLI?.. ARPACI KUMRUSU GİBİ DÜŞÜNÜP DURUYORSUN. BİRAZDAN BAŞLIYACAK ŞENLİĞE SEN DE BİZİM GİBİ SEVİNSENE...
Kale kumandanı, Alptekin'le biraz daha alay ettikten sonra tecrübeli gözleriyle gemilerle kale arasındaki mesafeye baktı ve birden haykırdı...
ATEŞ!
Gerçekten de kalede herkes sırıtarak topların başında gemilerin menzile girmesini bekliyordu...

Gökgürültüsü gibi bir patlama birden yeri göğü sarstı. Hep birden ateşlenen toplar, oldukları yerde infilak etti. Kale burçlarında kelle, kol, bacak, yağmur gibi yağdı...
Alptekin, gece nöbetçiyi hakladıktan sonra sabaha kadar boş durmamış ve tekmil topları tuzaklamıştı. Filo kumandanı bağırdı...
ÇABUK DÜMENİ KIRIN! KALEYE YAKLAŞALIM. BELKİ ALPTEKİN'İ KURTARABİLİRİZ.
Neye uğradığını anlayamayan kale kumandanı, ağzından köpükler saçarak Alptekin'in üzerine yürüdü...
UĞURSUZ BAYKUŞ! BUNLAR HEP SENİN BAŞININ ALTINDAN ÇIKTI. AMA BUNU CANINLA ÖDİYECEKSİN!
NE O KUMANDAN?. AZ ÖNCE PEK SEVİNÇLİYDİN. NE ÇABUK BOZULDUN...

123
SENİ İKİYE BİÇECEĞİM, AMA BU BİLE ÖCÜMÜ ALMAĞA KÂFİ GELMİYECEK!..
Taa surların dibine kadar sokulan baş gemiden atılan bir ok, Alptekin'in boğazındaki ipi bir anda kesti. Tam o sırada kumandanın da kılıcı Alptekin'in kafasına inmek üzereydi...
Türk gemisinden gelen ikinci bir ok da kale kumandanının sol kulağını deldi geçti...
Fakat boynunda bağlı ipten kurtulan Alptekin, sıçradığı gibi kumandanın kılıcı hedefini şaşırdı..
Kumandan, surlardan aşağı canhıraş bir feryat koparak uçtu, gitti...

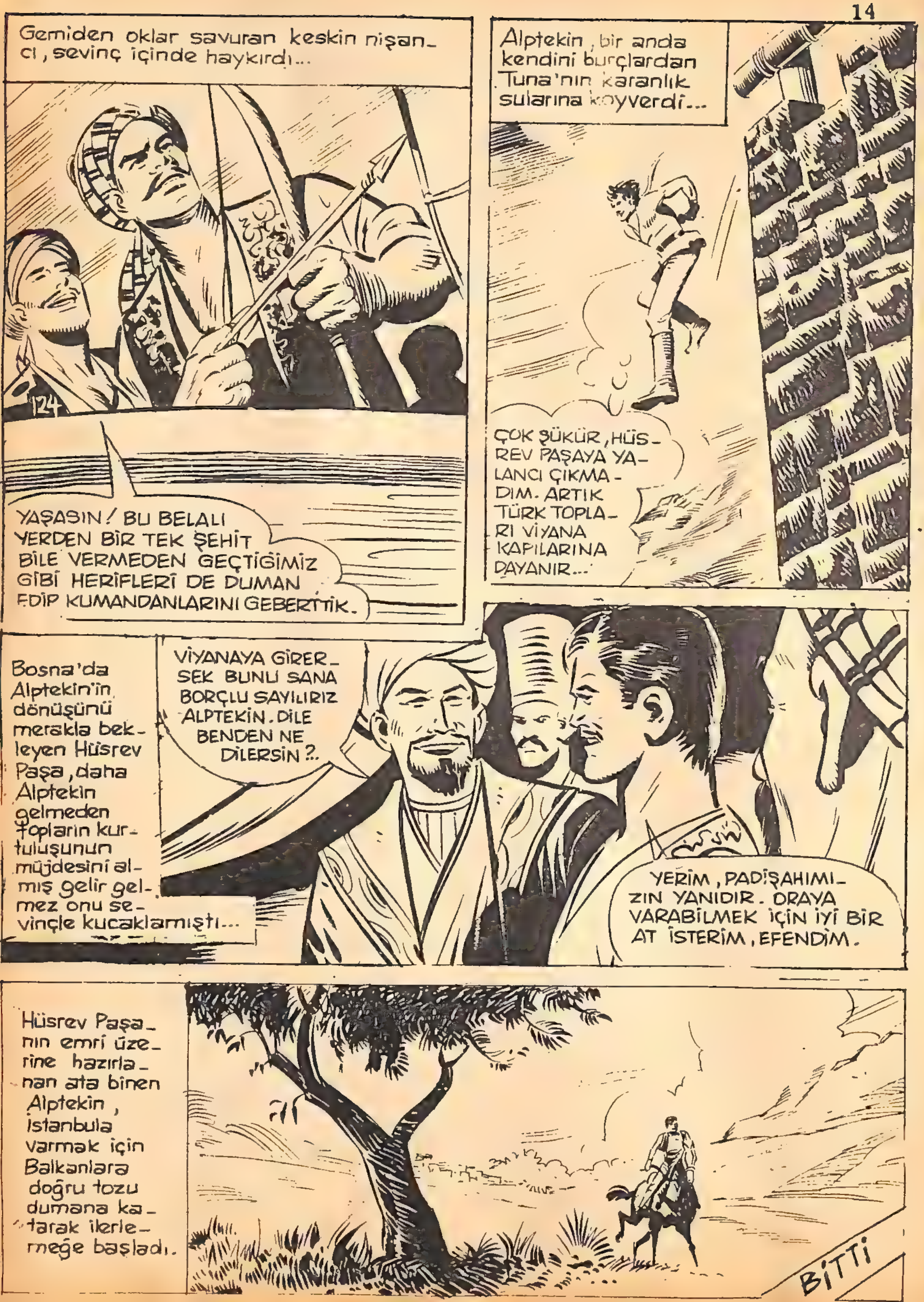
Gemiden oklar savuran keskin nişan_cı, sevinç içinde haykırdı...
YAŞASIN! BU BELALI YERDEN BİR TEK ŞEHİT BİLE VERMEDEN GEÇTİĞİMİZ GİBİ HERİFLERİ DE DUMAN EDİP KUMANDANLARINI GEBERTTİK.
Alptekin, bir anda kendini burçlardan Tuna'nın karanlık sularına koyverdi...
ÇOK ŞÜKÜR, HÜSREV PAŞAYA YALANCI ÇIKMADIM. ARTIK TÜRK TOPLARI VİYANA KAPILARINA DAYANIR...
Bosna'da Alptekin'in dönüşünü merakla bekleyen Hüsrev Paşa, daha Alptekin gelmeden topların kurtuluşunun müjdesini almış gelir gelmez onu sevinçle kucaklamıştı...
VİYANAYA GİRERSEK BUNU SANA BORÇLU SAYILIRIZ ALPTEKİN. DİLE BENDEN NE DİLERSİN?..
YERİM, PADİŞAHIMIZIN YANIDIR. ORAYA VARABİLMEK İÇİN İYİ BİR AT İSTERİM, EFENDİM.
Hüsrev Paşanın emri üzerine hazırlanan ata binen Alptekin, İstanbula varmak için Balkanlara doğru tozu dumana katarak ilerlemeğe başladı.
BİTTİ

ÇOMAR
BANA BAK ÇOMAR SAHİBİN ŞİMDİ İŞİNDEN DÖNE-CEK ONA YARDIM ETMELİSİN...
Z Z Z Z
TAMAM! SAHİBİM GELMEK ÜZERE...
UUUAAAHH!.. UYKUDAN KALKMAK NE KADAR GÜÇ...
HAH!... ONA TERLİK-LERİNİ GÖTÜRÜR-SEM SEVİNİR...
İŞTE... BURADA DURUYOR..
GİDİP BAHÇEDE SAHİBİMİ BEKLİYE-YİM...
AFERİN BENİM ÇOMARA.
BENİM TERLİK-LERİ GETİRMİŞ-SİN...
SEVİNECE-ĞİNİ BİLİYOR-DUM ZATEN..
BİTTİ

KIZIL Kanat

9 ROMAN

Şu halde, ancak Pedro'yu görebilecekler, çünkü içimizden başka kimseyi tanımıyorlar. Şimdi sen onu alıp doğru Avrupa'ya götürürsün. Yapacaklarından hiç birini ona söyleme ki, ötekiler rüyasını görmesinler. Hiç bir yerde durmadan devamlı dolaşacaksınız. Bu şartlar altında Pedro'yu elimizden alamazlar. Sonra her gün Merkeze telefon edersin. Şunu da unutma ki, Pedro bize bilgi verebileceği için, çok değerli bir arkadaştır. Düşmandan haber alabilmemiz için onu uyutmağa ve rüya görmesini sağla. Bize iki Hintli hakkında bilgi verdirmeğe çalış. Şunu da söyleyeyim ki Hintlilerden birinin adı İram'dır. Sonra Arupe hakkında da bir şeyler öğrenmeğe çalış ve bu bilgileri bize ilet. Şayet Pedro'ya gizli bir şey söylemen gerekirse, yazılı olarak söyle. Betelgöz'lerin rüyada yazı okuyacaklarını tahmin etmiyorum. Yazdığını da kapalı bir şekilde gösterirsen anlayamazlar. Anladın mı?

-Anladım, Patron.

Onbir el feneri onlara doğru gelmekteydi. Büyük Patron bu ışıklara bakarak:

-Bütün bunları Pedro'ya anlat, diye devam etti. Onu iyice kandır. Zavallı kendini büyülenmiş sanıyor. İkiniz de davranışlarınıza çok dikkat edin. Davranışlarınızın devamlı olarak bir pencereden seyredildiğini zannedin.

-Peki, Patron.

-Hadi, kaçmana bak şimdi!

André kararsızdı. Üç dört dakika sonra onbir kişi saldıracak ve Kızıl Kanat'ı yok etmeğe çalışacaktı. André yavaşça:

-Patron...diye mırıldandı.

-Ne var?

-Luigi'yi kaybettiniz, ben de Pedro ile gidersem Hans ile yalnız kalacaksınız...

-Brezilya'nın bütün gençleri de var André. Bu savaşa bütün gençler katılacak. Kızıl Kanat bu güne kadar bundan güzel, bundan önemli bir savaşa girmemişti.

-Aynı zamanda çok da çetin!

-Daha iyi ya! Gençler büyük adam olduklarını gösterebilmek için böyle savaşlara katılmalıdırlar. Buna ihtiyaçları var. Haydi, git şimdi.

André gecenin karanlığına daldı ve eliyle Pedro'ya işaret ettikten sonra ikisi beraber düşmanlara görünmeyecek şekilde bir yola sapıp gözden kayboldular. Büyük Patron bulundukları yeri iyice gözden geçirdi ve hafifçe kendi ıslıklarını çalarak ilerledi... Biraz sonra kaktüslerin arkasına uzanınca yanında Hans'ın iri vücudunu ve küçük zenci Pepe'nin gölgesini gördü. Büyük Patron:

-Onbir kişiler, dedi. En küçük bir kımıldanışa ateş edecekler. Ne yapmamızı teklif ediyorsun?

-Onları esir alalım mı Patron?

-Hayır, daha erken. Şimdi sadece André ile Pedro'nun kaçmalarını korumalıyız.

-O halde onbir numaralı tatbikata ne dersin?

-Kabul.

Hans cebinden bir kutu çıkardı ve içinden dörst pastil aldı. Bunlardan birini bir taşın altına sakladı, ikincisini Patron'a vererek:

-Gelenlerin sağ cenahına gideceksiniz. Ben ise arkalarına dolanacağım. Sen Pepe, onların sol cenahına sessizce geçeceksin. Çok dikkat et! Zaman zaman pastilin içinden korkunç sesler çıkacak! Sakin korkma ve onu elinden bırakma.

Pepe, faveladaki korkunç yeşil dumanı hatırlayarak:

-Dediğinizi yapacağım, diye cevap verdi.

-On dakikalık bir dövüşten sonra Villa'ya inerek arabalarından birini ele geçirip kaçmağa çalışırız.

İram ağır ağır savaş hattına yaklaşıyordu. El feneriyle bir takım izlere rastladığı için doğru yolda olduğunu anlamıştı. Kızıl Kanat'ın şefini bir anda yakalayarak esir edebileceklerdi. Zaferini öylesine yakın görüyordu ki adeta sarhoş olmuştu.

Ansızın arkasından doğru korkunç bir uğuldu yükseldi.

Makineli tüfekler ateş kusuyor, el bombaları patlıyordu. İram yere yattı ve fenerini söndürdü. Dehşetle: "En azdan kırk kişi olacaklar," diye düşündü. Sonra çocuklarına dönerek:

-Fenerlerin hepsini söndürün, diye emir verdi.

Fakat sesi tabanca ve makineli tüfek gürültüleri arasında sesi duyulmadı. Sanki tımarhaneden kaçmış yirmi kişi üstüne saldırıyordu İram'ın. Silâh sesleri bütün gece duyuldu.

Betelgöz'ün adamları bu kadarına dayanamazlardı.. Hep birden bağrışarak fundalıkların ve çalılıkların arasından kaçışmağa başladılar. İram'ın birliği çözülmüştü. O sırada aşağıda bir arabanın motoru çalışıyor ve Rio'ya doğru yol alıyordu.

Adamları gittikten sonra İram bir kaktüsün arkasına gizlenerek yere yattı. Terden sırsıklam olmuştu. Acaba kuşatmadan kurtulabilecek miydi? Kızıl Kanat Brezilya ordusunun yardımıyla mı çalışıyordu? Sağa doğru kaymağa karar verdi.

Tam o sırada bir manga askerin ateş açmasıyla karşılaştı. Meydanı makineli tüfeklerle tarıyorlardı. İram yamyassı yere yapıştı ve:

-Bu sefer muhakkak ölürüm, diye sızlandı.

Sonra birden onu Betelgöz Yıldızı'na sokan adamdan nefret etti.

Bu sefer Kızıl Kanat üstün mü gelmişti? Betelgöz Yıldızı'nın uğursuz komandosunu yok edebilecek miydi? Pedro İgual bu teşkilatın akıllara durgunluk veren sırlarını ortaya çıkarabilecek miydi? Yoksa Betelgöz'ün kuvveti Kızıl Kanat'ı yeniden mat edecek miydi?

Rio'ya yakın olan küçük plajda ve kayaların arasındaki çalılıklarda korkunç bir savaş devam ediyordu. Makineli tüfekler takırdıyor, kurşunlar yağıyor, el bombaları patlıyordu. Bir yandan da Kızıl Kanat'ın zafer çığlıkları duyuluyordu. İram yerde sürüne sürüne bir kayanın oyuğuna sığındı ve çalıları, otları üzerine çekti. Tepeden tırnağa ter içinde kalmıştı. Ömründe bilmediği bir korkuya kapılmıştı.

-Bizi tuzağa düşürdüler.. diye söylendi. Onların da esrarengiz güçleri varmış demek! Onları bulacağımızı tahmin ettiler ve peşimize bir bölük asker taktılar... Hatta kıvılcım çıkarmayan değişik silâhları bile var. Ateş edenleri bulmağa imkân yok bu durumda.

İram bu cehennemden kurtulmanın pek kolay olmadığını biliyordu. Onun için köşesine iyice büzüldü ve kendini korkuların en müthişine terk etti.

Silâh sesleri hafifliyordu...

Villa'nın önüne gelen Büyük Patron arabalarından birinin üstüne eğilerek:

Devamı var

ŞERİF
CAK RİDİ ÖLDÜRÜLDÜ, ŞERİF... BU GECE DÖNMEDİ VE SABAH ATINI YUMUŞAK AYAĞIN TOPRAKLARINDA BULDUK...
VE ATIN YANINDA KANLI ŞAPKASI DURUYORDU...
BU İŞİ TARTIŞMAK İÇİN SOKAKTA KALMAYALIM... BİRAZ SAYGILI OLUN.. SALONA GİDELİM...
CAK RİDİ BANA, YUMUŞAK AYAĞIN KENDİSİNİ ÖLÜMLE TEHDİT ETTİĞİNİ SÖYLE-MİŞTİ...
YUMUŞAK AYAK ONU TEPE-LEDİ... GİDİP GETİRELİM..
HİÇ BİR YUMUŞAK AYAĞIN BURDAN BİRİNİ TEPELEMEĞE HAKKI YOKTUR..
EVET..

VALDO BİR SANİYE BİLE YANIMDAN AYRILMADI ŞERİF... O SUÇSUZDUR...
ZAVALLI CAK! ARTIK HİÇ KİMSE BU ŞİŞEYE DOKUNAMIYACAK...
SAKİN OLUN! YUMUŞAK AYAĞIN BİR ZABIT TUTTURMAĞA HAKKI VARDIR...
SİZ İPİ GETİRİN ÇOCUKLAR..
VAV! İŞTE REDKİT DÖNÜYOR... PEK ACELESİ VAR GİBİ...
YALDO! ATINA BİN! ŞEHİRDEKİ HERİFLER SENİ ASMAYA GELİYORLAR SENİ CAK RİDİYİ TEPELEME SUÇLUYORLAR...
BENİM BU CİNAYETLE İLGİM YOK... AVUKAT TUTACAĞIM..
SAM ATI GETİR ÇABUK..
50

ONLARI MÜMKÜN OLDUĞU KADAR OYALAYIN... SİZE BİR ŞEY YAPAMAZLAR... ARADIKLARI VALDODUR... BİZ TÜYELİM...
BU BİR HAKARETTİR..
UYDURULMUŞ BİR CİNAYET İÇİN VALDOYU ASMAĞA GELENLER ÇİFTLİĞE YAKLAŞIRKEN RED KİT DE VALDOYU BU TEHLİKEDEN UZAKLAŞTIRMAK ÇABASINDAYDI...
BİZ DE HAZIRLANALIM
EH! DOSTUM HAREKÂTIN YÖNETİMİNİ SANA BIRAKIYORUM... BU KONULARDA BENDEN DAHA USTA OLDUĞUNA İNANIYORUM..
AZ SONRA...
YUMUŞAKAYAĞI ININDE BASTIRMAK GEREK..
EVET..
HEY! ŞURDA DAMIN ÜSTÜNDEKİ SAM DEĞİL Mİ ?

HOVK!
BU BAYLARIN ARZULARI NEDIR.?
PATRONUN YUMUŞAK AYAĞI GÖRMEK İSTİ- YORUZ...
MÖSYÖ EVDE YOK... MESAJ BIRAKA- CAKMISINIZ ?
HAYDİ ÇOCUKLAR EVİ ARAYALIM VE ONU YU- VASINDAN ÇIKARALIM...
BEN AÇIK BİR ADALET FİKRİNE AYKIRI DAVRANMAKTAN UZAĞIM... FAKAT ŞİMDİ TEMİZLİK YAPTIM... KİMSE BU EVE ATLA GİREMEZ..
52

EVİ ARAMAK İÇİN ARANIZDAN İKİ EFENDİ SEÇİNİZ...
EVET... NE YAPACAĞIZ?
BU TÜFEK DOLUYSA DEDİĞİ GİBİ YAPALIM..
?
?
ŞUNLARI GİYİNİZ... RİCA EDERİM, BU SABAH CİLÂ YAPTIM..
BİRAZ SONRA...
UÇMUŞ... RED KİT HABER VERMİŞTİR... UZAKTA OLMAMALI GİDELİM...
53

FENA...VARDIR BURDA ÇOK OVA SAKLANMAK GÜÇ..
MÖSYÖNÜN ADALETTEN KORKACAK BİR YÖNÜ YOK...
ASMAK ÖNCE, ADALET SONRA...
KAÇAK ROLÜ BANA HİÇ UYMUYOR... AİLEDEN, DÜŞMAN ÖNÜNDEN KAÇMAK ŞEREFSİZLİĞİNİ RİŞARD YAPTI... ZIRHI DA ŞİMDİ SEBZE BAHÇESİNİ SÜSLÜYOR...
BU AZGIN SÜRÜ-NÜN ÖNÜNDE TARTI-ŞILMAZ..
BU OVADA GİZLENMEK İÇİN EN UFAK BİR DELİK YOK...
İŞTE GELİYOR-LAR VALDO... DAHA HIZLI...
54

DEVAMI VAR

DEVEKUŞU AZMANI

Meraklı bir hikâye

Devekuşunu hepiniz bilirsiniz. Çöllerde yaşar. En çok Afrikada bulunur. Kanatları vardır. Fakat uçamaz. Yıldırım gibi koşar.

Peki, devekuşu azmanı diye duydunuz mu? ... Bu kuş, şimdiki devekuşuları - nın dedesidir. Tarihten evvelki çağlarda yaşamıştır.

Bu azmanlara şimdi rastgelmek imkânsızdır. Nesilleri tükenmiştir. Fakat, hayvanat ve nebatat bilgini Profesör Güstav bunların hâlâ yaşadığını iddia ediyordu. Bir gün arkadaşlarını evine davet etmişti. Hepsini karşısına topladı :

-Arkadaşlar, dedi. Biliyorsunuz ki binlerce sene evvel, hayat böyle değildi. Herşey bugünkünün azmanıydı. Gittikçe nesil küçüldü, küçüldü. Birçok hayvanlar yokoldu. Lâkin şu devekuşu azmanı muhakkak ki yaşıyor !.. Buna gözümle görmüş kadar eminim!..

Arkadaşları itiraz edecek oldular. O :

-Tecrübesi kolay canım! dedi. İki gün sonra Afrika'ya gideceğim. Oradan bir tane yakalar size getiririm...

-Bu tecrübe hiç te kolay değil ! Afrika bin bir tehlikeyle dolu bir yer. Oraya gidip yamyamlara yem mi olacaksın!.. dediler.

xxx

Güstav'ın yolculuğu pek uzun sürmedi. Dört motörlü bir uçak onu çabucak Afrika'ya ulaştırdı. Profesörün, parası gibi, cesareti de boldu. Derhal, yerli uşaklar tuttu. Yanına klâvuz aldı. Afrika'nın içlerine doğru yürüyüşe çıktı.

Nihayet klavuzu Bolobo onu ormanların en vahşî bir yerine getirdi. Burada her çeşit hayvan vardı. Profesör derhal kollarını sıvadı. Devekuşu azmanını harıl harıl aramağa başladı. Birçok yerlerde izlerine tesadüf ettiği halde kendini göremiyordu. Nihayet gayet büyük bir kuş yuvası gördü. İçinde de kendisinin yarısı kadar bir yumurta vardı. Profesör sevincinden deli oluyordu.

-Bolobo koş, devekuşunun yuvasını buldum! diye bağırdı.

Yerli klavuz hemen yanına koştu. Fakat yumurtayı görünce ödü koptu. Kaçmağa başladı. Profesör :

-Hey nereye gidiyorsun Gel şu yumurtayı alalım ! diye bağırıyordu. Fakat o kaçıyordu.

Profesör Bolobo'ya öyle hediyeler, öyle paralar vadetti ki, yerli her tehlikeyi göze alarak kaçmaktan vazgeçti. Yumurtayı zorlukla çadıra taşıdılar.

Bolobo'nun içi bir türlü rahat etmiyor :

- Burada durmıyalım Mösyö diyordu. Ben o kuştan korkuyorum. Çadırlarımızı altüst edecek!

Profesör uşakların kendisini bırakıp kaçacağını anlayınca dediklerini yapmağa razı oldu. Çadırları söktüler, altı saat uzak bir yere taşıdılar. Burada Profesör koca yumurtasını kuluçkaya yatırdı.

Böylece yirmi günden fazla bekledi. Geceleri güneş olmadığı için yumurtayı türlü türlü bezlere, çuvallara sararak sıcaklığını muhafaza ediyordu. Nihayet bir gün yumurta hafifçe çatladı. Civciv çıkıyordu. Profesör sevinçle yerinden fırladı. Civcive kolaylık olsun diye yardım etmeğe karar verdi. Eline bir çekiç alarak yumurtanın deliğini genişletti. Ve yavaş yavaş yavru kuş meydana çıktı. Neyse Güstav'ın zannettiği kadar büyük değildi. Ancak bir leylek kadardı...

Profesörün Afrika'daki işi artık bitmiş demekti. Şimdi bu yavruyu alıp götürmek lâzımdı. Hem de hemen! Fazla büyümeden...

Güstav kazandığı başarının sevinciyle yanındaki adamlara bolca bahşişler dağıttı ve eserini büyük bir kafesin içinde vapura bindirerek, Fransa'ya doğru yola çıktı.

Hayvan çok çabuk boylandı. Fransa'ya varıncaya kadar anasının boyuna geleceğine şüphe yoktu. O zaman vapurdan nasıl çıkarılacaktı? Bu nokta Profesörü epeyi düşündürüyordu. Lâkin onun da kolayını buldu. Geminin telsizi ile bir haber gönderdi. Kuşa mahsus gayet büyük bir kamyon yapılmasını istedi.

Vapur Fransa sahillerine yanaşırken kamyon da gelmiş bulunuyordu. Kalabalık bir meraklı kütlesi önünde devekuşu azmanı vapurdan vinçlerle çıkarılarak kam-

yona bindirildi. Profesörün evine götürüldü.

Fakat kuş nereye konacaktı?

İki gün içinde, yüzlerce amele çalıştırılarak gayet geniş bir salon yaptırıldı. Kuş onun içine konuldu.

Bir ay geçmişti ki kuş yavaş yavaş uçuş tecrübelerine başladı. Kanatlarını açtı mı uçuk kadar gürültü çıkarıyordu.

Bazen Profesör bir merdiven dayayarak kuşun sırtına biniyor ve onunla uçmağa çalışıyordu. Nihayet bunu başardı.

Kuş iyice uçmayı öğrenince dışarı çıkardı. Kendi de üstüne bindi. Havalandı. Kuş havada mükemmelen uçuyor ve Profesörün her sözünü dinliyordu.

Bir gün Profesör kuşu ile uçarken hava ordusu uçaklarından biri peşine takıldı.

Kuş uçak kadar hızlı uçamadığı için uçak yaklaşıyordu. Zavallı hayvan gürültüden ürkerek ve belki de Güstav'ı sırtından atacaktı.

Nihayet uçak etraflarında halkalar çevirmeğe başladı. Profesör hiddetle yumruklarını sıkmış :

-Çekil yanımızdan! Hayvanı ürküteceksin, diye bağırıyordu.

Lâkin pilot makinesinin gürültüsünden Güstav'ın ne istediğini anlamıyor, imdat istediğini sanarak kuşa daha fazla yaklaşıyordu.

Profesör sevgili kuşunun, korkusundan titrediğini hissediyordu.

O sırada çok tuhaf birşey oldu. Uçak yaklaşınca kuş birdenbire saldırdı ve pilotu kapıverdi! Şimdi zavallı adam binlerce metre yükseklikte ve bir kuş azmanının gagasında sallanıyordu.

Profesörün bütün gayretine rağmen kuş ilk defa olarak kendisini dinlemedi. Yükselebildiği kadar yükseldi. Ve pilotu ağzından bırakıverdi.

Bereket versin ki adamın paraşütü arkasındaydı.

Bu olay bütün Fransa'ya yayıldı. Kulaktan kulağa giden söylentiler gittikçe büyüdü, bire bin katılarak garip hikâyeler haline geldi.

Herkes devekuşu azmanını görebilmek için Profesörün evine koşuyordu. Evin önü o kadar kalabalık oldu ki, halkı dağıtmak için polisin yardımına ihtiyaç görüldü.

O akşam hava kuvvetleri komutanlığından iki memur Profesörün evine geldiler ve kuşu kendisinden üç uçak fiatına satın aldılar.

Fakat iki gün sonra gazetelerde şöyle bir havadis okundu.

"Pr. Güstav'ın yetiştirdiği devekuşu azmanı, hava komutanlığında birçok pilotları sırtından attıktan sonra havalanarak gözden kaybolmuştur. Yine eski yurduna gitmiş olduğu sanılmaktadır."

Bunu okuyan Profesör, derhal Afrika'ya hareket etti. Fakat bir daha geriye dönmedi. Şimdi torunları halâ büyük babalarının kuşla beraber Paris'e gelmesini bekliyorlar!..

SON

ÇÖLDEN KAMP YERİNE DÖNERKEN VAKİTLERİ AV ARAMAKLA GEÇEN TUROK VE ANDAR AÇ VE YORGUN BİR ATEŞ YAKIP BAŞINA ÇÖMELDİLER... KAYBOLDUKLARI GÜNDEN BERİ HER ZAMAN ÖMÜRLERİ BÖYLE GEÇİYORDU...
DİNLE!
NE O ANDAR? BEN BİR ŞEY DUYMADIM...
TRUMMMP
GENE İŞİTTİM TUROK. AKŞAM NAFAKASI AYAĞIMIZA GELİYOR GALİBA...
HAYIR! GECE AVLANMAK TEHLİKELİDİR ANDAR..
BEN ETRAFI SEÇEBİLİYORUM..
DUR SEN ONU GÖRMEDEN O SENİ GÖRÜRSE DURUM TERS OLUR ANDAR..
55

ŞE DOĞRU ÇEKTİĞİ ANDA AY BULUTLAR ARASINDAN SIYRILDI...
İŞTE BİZE GÖRE KÖRPE BİR TRANNAZOR..
TUTMASAYDIN KAÇAMIYACAKTI..
AMA BÜYÜK BİR HAYVAN DA OLABİLİRDİ..
AMA DEĞİLDİ NE GÜZEL BİR AVDI... İHTİYATIN YEMEĞİMİZDEN ETTİ BİZİ..
ŞİMDİ DE HAKİKİ BİR ZİYAFET YERİNE DÜNKÜ KEMİKLERİ YALIYORUZ... İNSAN BAZEN ŞANSINI DENEMELİ...
ERTESİ SABAH...
HAYIR ANDAR... BU SİSTE DOLAŞMAMIZ DOGRU DEĞİL
BU NEHİR BELKİ BİZİ BU VADİDEN ÇIKARIR..

SIS DAĞI - LINCA ÖĞ - RENİRİZ..
O ZAMAN AKŞAM OLUR SEN YİNE KA - RANLIĞI BAHANE EDERSİN...
ANDAR... YAPTIĞIN DOĞRU BİR ŞEY DEĞİL...
GENE DENEYECE - ĞİM...
TUROK'UN İKAZLARINA RAĞMEN ANDAR ÇALIŞMAĞA DEVAM ETTİ...
ANDAR BEKLE..
SALIM HAZIR! GELİRMİSİN TUROK..
PEKALÂ GELİYORUM SEN KAZANDIN...
GELECEĞİNİ BİLİYORDUM ZATEN..
DÜŞÜNCESİZ HAREKET BİZİ TEHLİKEYE ATABİLİR...
57

GÜLME AMA BU NEHRİN BİZİ ÇIKIŞ YOLUNA GÖTÜRECE-GİNİ İÇİM SÖYLÜYOR...
SENİN HAKLI OLMANI İS-TERDİM..
GRUNNNK!
ANDAR DİKKAT ET...
SIKI TUTUN...
CANAVAR SALA TIRMANIRKEN TU-YAYINI GERİP OKU GÖNDERDİ...
RUNNNNK!
GERİ DÖNSEK DAHA İYİ OLACAK.
LÜTFEN TUROK BU KADAR GELMİŞKEN YOLUMUZA DE-VAM EDELİM..

SİSTE YOLCULUK DURDU...
BURASI ÇIKIŞ YOLUNA BENZEMİYOR..
SİS DAĞILIR GİBİ OLDU...
BAK TUROK! ŞURAYA TIRMANALIM..
TIRMANIRSAK NE OLACAK..
NEREDE OLDUĞUMUZU ANLARIZ..
HAYIR! SİS TAMAMİYLE DAĞILINCAYA KADAR BEKLEMEK DAHA İYİ... O ZAMAN ÇIKARIZ..
BEN TIRMANIYORUM... BELKİ SİSİN ÜSTÜNE ÇIKARIM..
MADEMKİ ÖYLE SENİ YALNIZ BIRAKAMAM ÇILGIN ÇOCUK..

GÖRECEKSİN ÇIKIŞ YOLUNU HEMEN BULACAĞIZ...
AREEEK REEENK
SUS..! BİR ŞEY VAR BURADA..
SİSTEN KURTULUNCA DEV PTERODAKTİLLERİ GÖRDÜLER...
YEEP
YEEK!
AREENLK REEENK..
BİZE DOĞRU GELİYORLAR..
YAYINLA VUR! KORKUT ONLARI...
AĞZINA VURMALIYIM..
SIKI VUR...
ANİDEN HÜCUM DURDU VE DEV KUŞLAR KAÇMAĞA BAŞLADILAR..
KAZANDIK BİZ...

İŞTE ONLARI KORKUTAN ŞEYLER...
DAHA VAHŞİLERİYLE MÜCADELE EDERKEN BİRDEN TUROK'UN AYAĞI KAYDI...
TUROK!.
TUROK DÜZ BİR KAYANIN ÜZERİNE DÜŞTÜ FAKAT O ANDA DEV BİR CANAVAR PENÇELERİYLE ANDARI BELİNDEN KAVRADI...
İM...İMDAAT TUROK...
61

DEVAMI VAR